

ÅRLIG BB-TRÄFF MED

KOMPETENSUTVECKLING

Text och foto: Annika Olsson, instruktör/mentaltestdomare i BB-gruppen

BB-gruppen består av en grupp instruktörer med stort intresse för hundar, jakt, mentalitet, eftersök, instruktörsutbildningar och inte minst relationen mellan människa och hund. Gruppen leds av ikonen Barbro Börjesson som med sitt budskap inspirerat oss alla att tänka och läsa hund med individens mentalitet i fokus.

Gruppen har funnits sedan 1999 och har 15 medlemmar. Varje år möts vi under en flerdagarsträff som planerats av några av våra medlemmar. I år var vi på Öland och en intressant guidning i Ottenby Kungspark gav oss en fin inblick i traktens historia, jakt och djurliv där.

Under våra träffar delger vi varandra vad vi gjort under året och planerar för framtida evenemang. Det står dessutom alltid ett intressant och viktigt tema på agendan. I år var temat rovdjursspårning. Birger Fransson är med i NVR rovdjursspårning och han delgav oss sina erfarenheter därifrån. Vi testade givetvis gruppens hundar i olika spår med rovdjursdoft! Med intresse kunde vi följa hur hundarna, som är i olika åldrar, tog sig an "sitt" spår och hur de reagerade på spårets art. Spåren var utlagda med päls från lo, varg

och björn. Alla, förutom Birger, var ovetande om förutsättningarna och spårets sträckning. Vi kunde se hundarna markera den avvikande doften och med engagemang och noggrannhet följa spår inne i hägnet där det gick både kor och hjortar. Alla fullföljde sina spår. Vi konstaterade - Hundar är hundar! Blir de intresserade av en doft så följer de den.

Att få fram kanaliserad energi i det arbete hunden ska genomföra tillsammans med sin förare är ju A och O. Ibland kanske den potentielle arbetskompisen är ung och full av energi och man har svårt att få sin hund att göra rätt utan att hamna i konflikt med den. Då kan lösningen vara att syssla med något helt annat en tid för att hitta den rätta teamkänslan. Jag ska berätta hur jag löste problemet med min arbetsvilliga vorstehtik när jag kom in i en period där jag tycker att jag "tappade" min unga hund.

Jag kände att jag höll på att få en riktig jaktidiot! Hunden var både snabb och hade "killing instinkt" redan i tidig ålder. På nära håll var hon förig och kontaktvillig men vid mer än ett tillfälle lyckades hon klippa både fågel och kanin. Mina egna raphöns och fasaner är inte snabba nog så hon blev expert på att ta dem i avancén. Jag fick vara så mycket mer fysisk och hårdhänt än jag önskade och det känns inte alls rätt. Jag visste ju att snart kommer en period då jaktlusten utvecklas ytterligare och då kommer hon att kräva så mycket mer tydlighet från mig för att inte enbart jaga för sin egen skull.

Vi deltog i ett jaktprov i Tyskland när hon var nära ett år och där lyste det igenom att hon gärna jagar utan sin matte. När jag skruvade på mig för att hon blev borta länge i harlöpan skrattade domarna och sa att det där ser bra ut! Strax därefter mentaltestade jag henne och då visar det sig att hon förutom en stor jaktlust och rejäl kamplust även hade en del allvarskänslor. Det är ju inte ovanligt hos vorsteh och oroade mig inte alls. Det som däremot glädde mig var att hon visade en mycket fin nervkonstitution. Det sa mig att om hon får tydliga regler under ett rimligt krav så kan jag styra hennes känslöytringar.

Nu gällde det att vara klok. Jag trivdes ju trots allt så bra med min hund. Kan jag gå en annan väg för att nå mina mål? Av en tillfällighet fick jag se ett anslag om en räddningshundsutbildning. Kunde det vara något för oss? Min hund är ju öppen och tillgänglig så det borde kunna gå att bygga upp det stora intresse att hitta människor som krävs av en räddningshund. Värt att prova!

Jag åkte iväg till samlingsplatsen utan ha gjort ett enda sökslag på människor, men gör uppenbarligen ett så gott intryck att jag får ett "ja" till att påbörja utbildningen. Efter ett par månader får vi göra ett inträdesprov där vi får goda omdömen. Nu tar träningen fart på riktigt och jag inser att det här kommer att bli både krävande och utmanande. Det blir dessutom många och långa resor.

I momentet ytsök (hunden ska söka ut i ett större område) tänkte jag reviering och lät min hund arbeta efter sin medfödda sökta lang.

“Vi samarbetar nu bra och jag vågar låta henne gå stort

Dags att välja markerings sätt. De gånger min hund skällt vildsvin hemma i hästtagarna har det varit hörbart och intensivt, men nu blir det glest och med dålig hörbarhet. Jag valde rullmarkering (bringssel). Då får hon arbeta tillsammans med mig under markeringen vilket jag såg som en klar fördel. Jag ville ju vara viktig för min hund när hon jobbar.

BRISTER I MOD STÄRKER TEAMKÄNSLAN

Vi samarbetar nu bra och jag vågar låta henne gå stort och litar på att hon håller kontakten. När vi är i ruinsök (nära mig i svårframkomlig miljö) tar hon gärna hjälp och stöttning och ser mig som en resurs. I testprotokollet står det att hon har brister i modet vilket är en fördel för mig! Det stärker teamkänslan som ökar vartefter utmaningarna blir allt större. Tiden går och det är dags för första delprovet. Vi tar oss igenom provet med mycket gott resultat. Mera träning och sedan delprov 2. Denna gång går det inte helt enligt ritningarna. Min hund gör ett riktigt bra arbete men tar rullen (bring-slet) och kan inte låta bli att söka vidare utan att först meddela mig. Domarna ger oss bra kritik men vi blir inte godkända på grund av markeringsmissen. Jag blir rekommenderad att göra omprov och känner mig trots allt nöjd. Det är tydligt att hennes arbetslust och uthållighet är kvalitéer som uppskattas. Många ekipage har slagits ut under utbildningen och det är ovanligt att man får göra omprov får jag veta.

Mina kamrater i BB-gruppen är mycket intresserade av min udda ”problemlösning” och därför alltid villiga att ställa upp som figuranter när vi träffas. I Ottenby fanns många kluriga gömmor bland lekande barn och massor av fåglar! I stället för att geväret ofta blir signalen för en jakthund att det är jobb på gång, tar jag på mig en hjälm och en speciell midjeväska vilket gör att det direkt står ”sök människa” i min hunds huvud. Hundar är fantastiska!

Hur blir det då med jakten till slut? Vi tränar släppspår, appartering och vattenarbete parallellt med räddningsarbetet och det går jättebra. Min hunds vattenpassion är inte så stor så igångarna kräver extra träning. Här har jag nytta av räddningssöket som med många svåra och skiftande miljöer gjort att min hund blivit mer självsäker och modig att ta sig fram även när terrängen är svår för henne. Viltspårchampionatet är fixat och framför oss har vi fjälljakten och så småningom även stötjakten. Det ska nog kunna bli middag på mitt bord också!

Att få hjälpa till att rädda människor är en insats som jag nu fått lära mig massor om. Vilken samhällsinsats att rädda liv! Om jag trots allt inte når ända fram till mitt ursprungliga mål har jag åtminstone hittat en bra väg att skapa en god teamkänsla med min hund – utan fysisk bestraffning och hårda tag. Och det har varit väldigt givande och utmanande under resans gång. Nu har vi massor med träning framför oss inför nytt delprov nr 2 samt certprovet inom en snar framtid. ■

Naturalis®

.224
N566 3.2 g / 50 gr

6 mm
N509 5.8 g / 90 gr
(NPL6201)

6.5 mm
N563 9.1 g / 140 gr
(NPL6203)

7 mm
N564 10.1 g / 155 gr
(NPL7027)

.30
N558 11.0 g / 170 gr
(NPL7105)

8 mm
N559 11.7 g / 180 gr
(NPL8009)

.338
N508 15.0 g / 231 gr
(NPL8020)

9.3 mm
N560 16.2 g / 250 gr
(NPL9204)

Skytteprecision Ab
Sockenvägen 31
82661 SÖDERALA
Tel. 070 692 9015, 070 516 3833

web-butik
www.skytteprecision.se